

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài thơ:
Chiếc Áo Len Xưa của đồng hương **Lâm Sông Đông**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng**.

Chiếc Áo Len Xưa

*Mùa Thu kể chuyện năm xưa
Có cô thiếu nữ sớm trưa tảo tần
Gánh chè rao bán xa gần
Lạnh trời cô vẫn mặc manh áo thường.*

*Có chàng trai trẻ chung đường
Mỗi ngày đi học thăm thương mến nàng
Chàng về xin mẹ áo len
Tặng cô chỉ vậy, không lời yêu đương!*

*Rời chàng già biệt phố phường
Trai thời chinh chiến bốn phương tung hoành
Xa nhau lúc tuổi còn xanh
Mỗi mòn trông đợi nàng đành sang sông.*

*Hai mươi năm vẫn một lòng
Cảm tình thâm kín chờ mong người về
Đời trai hồ hải sơn khê
Giả từ quân ngũ hồi quê tìm nàng.*

*Phố phường một sớm Thu sang
Bao nhiêu kỷ niệm tuôn tràn khôn vơi
Bỗng chàng thấy dáng giống người
Gánh chè mặc chiếc áo thời xa xưa.*

*Chàng bèn dò hỏi, cô thưa
Trước khi mẹ mất, mẹ đưa áo này
Tình đầu giấu mãi lâu nay
Con mặc thay mẹ, đợi mai người về.*

.....

*Cho dù chẳng phải vợ chồng
Ước mong đã trọn dù không gặp chàng.*

Lâm Sông Đông

Jan. 21, 2024

Cảm tác qua bài Chiếc Áo (theo thanhphogio)

“Chiếc Áo”

...

“Ở một tỉnh lỵ nhỏ có chàng học sinh nọ con nhà khá giả, mỗi ngày đi học đều để ý một cô bán chè xinh xắn gánh chè bán dạo trên cùng quăng đường.

Trời mùa Thu gió se se lạnh nhưng cô bao giờ cũng chỉ mặc manh áo đơn sơ, oằn mình dưới gánh chè trĩu nặng làm cho anh thương hại đau xót, bèn về nhà xin mẹ một cái áo len và hôm sau lấy hết can đảm tặng cô bán chè đó. Chỉ vậy thôi chứ không có một lời tỏ tình nào xa hơn nữa!

Sau đó, chàng trai phải nhập ngũ làm nghĩa vụ người trai thời chinh chiến và đã ra đi biệt bốn phương trời.

Trải qua một thời gian thật dài hai mươi năm sau, chàng trai đó tình cờ trở lại cố hương, bước đi trên quăng đường ngày xưa, bao kỷ niệm cũ trở về từ ký ức. Anh lại thấy một cô bán chè tương giống y như người xưa và đặc biệt cô đang mặc đúng chiếc áo len mà anh đã tặng. Nhưng không phải! Cô còn trẻ lắm, không thể là người xưa của anh.

Cô là con của cô bán chè năm xưa. Cô bán chè thuở nọ, người mà anh tặng chiếc áo, đã không còn nữa. Mẹ của cô gái đã qua đời sau một cơn bạo bệnh. Mẹ cô cho cô chiếc áo len và nói đây là tình đầu của mẹ, mỗi tình thâm kín chất chứa bao nhiêu năm. Cô hỏi người đó là ai, mẹ cô lắc đầu và nói: ngày sau, khi con đang mặc chiếc áo này, nếu có người đàn ông nào tới hỏi tức là người đã tặng cho mẹ chiếc áo, là người mà mẹ đã thầm yêu mến trao trọn mối tình đầu.

Và hôm nay cô đã gặp được người đó.”

(theo thanhphogio)